

Bugünün Yöneticilerine Neden Hala Bağlıyız?!

7 Ekim 2023 olaylarının üzerinden bir yıldan fazla bir süre geçti ve o günden bu yana dünya, bir şok ve sessizlik içinde işgalin gerçekleştirdiği korkunç katliamları izlemiş ve geçtiğimiz günlerde ateşkes anlaşması ilan edilince Gazze halkı ve tüm dünya bu haberden dolayı sevinmiştir. Nitekim Gazze halkı sonunda Yahudiler tarafından kendilerine karşı işlenen vahşete karşı geçici bir nefes aldı ancak bu anlaşma, şiddet ve vahşetin tamamen durduğu anlamına gelmiyor; zira Donald Trump'ın açıklamalarının ve Binyamin Netanyahu'nun bu vahşetlerin durmayacağını teyit eden eylemlerinin gölgesinde Batı Şeria'da devam eden suçlara ilişkin haberler gelmeye devam ediyor.

Bu soykırım dönemi boyunca Müslüman yöneticiler şok edici bir kayıtsızlık gösterdiler; zira ümmet onlara çağrıda bulundu ve Filistin'i, topraklarını ve halkını kurtarmaları talebinde bulundu ancak ordular killarını dahi kıpırdatmadılar. Bunun yerine, işgalin suçlarını kınadıkları cılız ve belirsiz açıklamalarla yetindiler, işgalle ticari ve diplomatik ilişkilerini sürdürdüler ve tüm bunların ardından hiçbir uluslararası kanun veya normları umursamayan varlıkla "yasal" bir çözümü kabul ettiler.

Nitekim defalarca şunu sorduk: Filistin'deki halkımızın maruz kaldığı şeyler kalplerimizdeki acıyı artırırken bu yöneticiler bu katliamlara nasıl sessiz kalabiliyorlar? Ancak siyasi gelişmeler şok edici gerçeği ortaya çıkardı; zira bu yöneticiler sadece kendi çıkarları için harekete geçmekte olup onların hepsi, gerek Yahudi varlığına doğrudan destek vererek, gerekse Amerika ile ittifak kurarak bu vahşetlerin devam etmesinden bir şekilde fayda sağlamaktadırlar. Bu yüzüstü bırakmanın diğer bir nedeni de, kendi çıkarlarına hizmet etmesi halinde bu yöneticilerin de bu tür suçları işlemeye hazır olduklarıdır.

Örneğin Suriye'de de raporlar, suçlu rejimin kendi halkına karşı işlediği vahşetleri ortaya çıkarmıştır; zira oradaki insanlar şöyle diyorlardı: "Yerin kulağı vardır"; bu da rejime yönelik her türlü eleştirinin, sahibini çok sayıdaki gözaltı merkezi ya da gizli hapishanelerden birinde kaybolma riskiyle karşı karşıya bırakan muhaberat olarak bilinen rejime bağlı geniş istihbarat izleme ağına işaret etmektedir. Bu cezaevlerinden biri de "İnsan Mezbahası" olarak adlandırılan "Kızıl" Sednaya cezaevidir; zira burası sistematik işkence ve cinayetlerin işlendiği bir yer olup özellikle 2011 yılında Suriye'de devrimin patlak vermesinden sonra siyasi muhalefeti ezmek için kullanılmıştır.

"Kullanılan işkence yöntemleri arasında, mahkumların büyük bir araba lastiği içinde eğilmeye zorlandığı ve ardından kırbaçlandığı "dolap", ayak tabanlarına kablolarla vurulduğu 'falaka' ve mahkumların eklemelerinin çıkmasına ve kalıcı yaralanmalara yol açan bileklerinden veya kollarından uzun süre asılması da yer alıyordu; ayrıca tutuklular, kasıtlı olarak aç bırakıldıklarını veya kendilerine tüketime uygun olmayan az miktarda yiyecek verildiğini ve doğal güneş ışığından mahrum bırakıldıklarını, bunun da ciddi yetersiz beslenmeye, cilt hastalıklarına ve diğer ciddi sağlık sorunlarına neden olduğunu, ağır vakalarda

bile tıbbi bakımın neredeyse tamamen askıya alındığını, tıbbi ihmal sonucunda birçok kişinin ölümüne yol açtığını ve tutukluları aşağılamak ve onları kontrol etmek için cinsel şiddetin bir araç olarak kullanıldığını ifade etmişlerdir.” (El Cezire)

“Ayrıca Mısır’ın CIA’ye nasıl yardım ettiğine ve Mısır’ın, ABD’nin uyguladığı “vekalet işkencesi” için bir hedef mesabesinde olduğuna dair detaylı raporlar da vardır.” (Time)

Ürdün’e gelince; yetkililer, 11 Eylül olaylarının ardından terörle mücadele bahanesiyle sıkı tedbirler uygulamıştır; zira Ürdün yasalarındaki terörizm tanımını genişletmiş, idam veya müebbet hapisle cezalandırılacak suçların sayısını arttırmış ve hükümet, kısa bir süre önce Ürdün parlamentosunda görüşülmekte olan ve kabul edilmesi halinde genel özgürlükleri ve insan haklarını daha da kısıtlayacak olan bir terörle mücadele yasa tasarısı sunmuştur.

Ayrıca Uluslararası Af Örgütü, İslami inançları nedeniyle tutuklanan ve işkenceye maruz kalan ve yargılanmadan uzun süre gözaltında tutulan kişilerle ilgili çok sayıda rapor almıştır; aslında Ürdün’de işkence kullanımı siyasi davalarla sınırlı olmayıp adi suç şüphelilerini de kapsamaktadır.

Eski üst düzey bir CIA yetkilisi şunları söylemiştir: “Ürdün yabancı ortaklarımız listesinin başında gelmektedir... Zira onlar, mümkün olan her şekilde yardım etmeye hazırdırlar.” Bir başka yetkili de şunları söylemiştir: “Eğer bir mahkumu Ürdün’e gönderirseniz, daha iyi bir sorgulama elde edersiniz.” (Uluslararası Af Örgütü)

İnsan Hakları İzleme Örgütü Türkiye’de de, Suriye’nin kuzeyindeki Türkiye destekli gruplar ve bizzat Türk güvenlik unsurları tarafından gerçekleştirilen kaçırma, keyfi tutuklama, hukuka aykırı gözaltı, cinsel şiddet ve işkence gibi ihlalleri ve savaş suçlarını belgelemiştir. Ayrıca örgüt, Türk Silahlı Kuvvetleri ve istihbarat servislerinin, mülkiyete el koyma, şantaj ve hırsızlığı da içeren bu ihlallerin uygulanmasına ve denetlenmesine karışmasının yanı sıra bu ihlallerin engellenmesi veya mağdurlara herhangi bir tazminat verilmesinde başarısız olduğunu da ortaya çıkarmıştır.

İnsan Hakları İzleme Örgütü Orta Doğu müdür yardımcısı Adam Coogle şunları söylemiştir: “Suriye’nin kuzeyinde, işkence ve zorla kaybetmeler de dahil olmak üzere Türkiye’nin otoritesi altında yaşayanlara yönelik ihlaller, Türkiye sorumluluk yüklenmediği ve bunları durdurmaya yönelik önlemler almadığı sürece devam edecektir.” Ve şöyle ekledi: “Türk yetkililer bu ihlallere sadece seyirci kalmıyorlar, aksine işgalci güç olarak sorumluluk taşıyorlar ve savaş suçu gibi görünen olaylara doğrudan karışmış oluyorlar.” (İnsan Hakları İzleme Örgütü)

Filistin’e gelince; Filistin otoritesi uzun süredir işgal ordusuyla güvenlik koordinasyonu uygulamakta ve işgalcinin uyguladığına benzer baskı yöntemleri kullanmaktadır. Nitekim bu, Cenin’deki baskı kampanyasında açıkça ortaya çıkmıştır; zira boğucu bir kuşatma uygulamış, su ve elektriği kesmiş, temel malzemelerin girişini engellemiş, ayrıca güvenlik güçleri çatılara keskin nişancılar yerleştirmiş, direnişçilerin hareketini kısıtlamak için

kontrol noktaları kurmasının yanı sıra tutuklamalarda bulunmuş ve birçok tutukluya karşı uygulandığı belgelenen işkence uygulamıştır.

Suudi Arabistan'ın Yemen'de işlediklerinin yanı sıra gazeteci Cemal Kaşıkçı'yı hedef alan ve hala hafızalarda tazeliğini koruyan iğrenç suçu tüm dünya biliyor.

Pakistan'a gelince; Dr. Afiye Siddiki, Pakistan'ın kendisini terk etmesinin, dahası Amerika'ya iade edilmesinde iş birliği yapmasının ardından işlemediği bir suçtan dolayı 20 yıldan fazla bir süredir cezaevinde yatmaktadır; nitekim kendisi bu günümüze kadar haksız işkence ve hapse maruz kalmıştır.

Tüm bu örnekler, bugünün yöneticilerinin işlediği korkunçlukların yanında devede kulak kalır. Burada açık ve net olarak söylüyoruz; bu gerçeklik bizi, bu zalimlerin yönetimini neden kabul ettiğimizi sorgulamaya sevk etmesi gerekmez mi? Peki onlar ümmetimizin erkeklerine, kadınlarına ve çocuklarına karşı vahşetler uygularken bizler neden onların otoritelerini üzerimize dayatmalarına izin veriyoruz? Yoksa bu korkudan mı?

Eğer durum böyleyse, başımıza gelen her şeyin Allah'ın emriyle olduğunu ve bunun Allah Subhanehu ve Teala'nın katından gelen bir musibet olduğunu hatırlamalı ve bu musibetin, sabredenleri sabırlarından dolayı en yüce derecelerle ödüllendirmek için Subhanehu'nun katından gelen bir sınav olduğuna tam olarak ikna olmalıyız. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ** **De ki: Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlamızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.** [Tevbe 51] Ve yine şöyle buyurmuştur: **وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ** **Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur. Eğer sana bir hayır dilerse, O'nun keremini geri çevirecek de yoktur.** [Yunus 107]

O halde nasıl olur da onlardan korkabiliriz? Bu suçları gördüğümüzde, tıpkı Filistin'deki işgalin suçlarını gördüğümüzde hissettiğimiz gibi onlara karşı da öfke ve tiksinti hissetmemiz gerekmez mi?

Şayet öfke hissediyorsak, o halde neden bu bizi, Müslüman kardeşlerimizi ve bacılarımızı korumamızı engelleyen yöneticileri ortadan kaldırmaya sevk etmiyor? Neden onların sadakatimizi talep etmelerine izin veriyoruz? Neden onları yöneticilerimiz olarak kabul ediyoruz?

Tüm bunlar, üzerinde düşünmemiz gereken sorulardır ve bunları düşünürken kendimize de şunu sormalıyız: Sabır ne zaman tükenecek ve bardak ne zaman taşacak?

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Fatıma Musab